

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Duben 2024 / 251

Vstal Kristus z mrtvých, všech útrap zbavený. On je nám životem, studnicí nevyschlou. Povstaňte, pouťníci, svou smrtí znavení. Slavme jej s radostí neskončenou. Vítejte nám nyní, jsi naší nadějí. Křesťanům nevěrným daruj své vzkříšení. Brání se hříchům svým, však nohy klesají. Povstaňme s radostí vykoupení.

(Evangelický zpěvník, píseň 561, text i melodie: Tomáš Najbrt)

Milí přátelé, sestry a bratři,

v tomto týdnu jsem se ptal už mnoha lidí, jak prožili Velikonoce. Na biblické hodině jsme mluvili o tom, jak nás může určitý biblický text i po mnoha letech a po opakovaném čtení znovu překvapit a nově oslovit. Podobně je tomu i se slavením největších křesťanských svátků. Vždycky je to svým způsobem jedinečné, i když se každý rok čtou trochu jiné texty. Jen zvěst o vzkříšení podává každé evangelium trochu jinak. Různé úhly pohledu nás vedou k většímu rozhledu, k bohatšímu vnímání toho, co se slovy dá tak těžko vyjádřit – proto se mluví o velikonočním tajemství. Na slova „*Tajemství víry*“ odpovídáme při večeři Páně slovy „Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste“. Tajemství zde není něco, co se musí ututlat (třeba aby z něčeho nebyla ostuda), ale něco, co je větší než my a než naše mysl či logika a do čeho postupně pronikáme a přejeme si, aby nás to více naplnilo, prostoupilo a ovlivnilo v celém našem životě.

Ve sboru jsme ve čtvrtek prožili bohoslužbu na památku ustanovení večeře Páně, kdy se zároveň čte o Ježíšově umývání nohou. Pak jsme slavili sederovou večeři, abychom

obr. Jarmilka Binderová: kalich a kříž

aspoň částečně zažili, jak slaví Velikonoce Židé. V pátek jsme četli pašije podle evangelisty Marka. Je to dlouhá bohoslužba, přestože se při ní nekáže a večeře Páně má jen krátký úvod (bez velké děkovné modlitby). Vzpomněl jsem si při ní na odpověď jednoho z našich učitelů (na otázku či námitku, jak je vlastně slavení Velikonoc nebo i některých delších bohoslužeb náročné): Ano, je to náročné a má nás to vyčerpat, máme se aspoň trochu dotknout toho, že nás to něco stojí (nějakou energii, čas, vypětí). I když si nesaháme „na dno“, můžeme vnímat, že skutečně o něco jde. Ježíšovy pašije nás vždycky znovu zaskočí směsí surovosti a bezmoci. Síla Boží lásky nás udivuje, nerozumíme jí, protože bychom nikdo z nás nikdy nevydali své dítě napospas nikomu zlému. S tím souvisí i důležité poznání, že Bůh se nemstí za smrt svého Syna. Podobně Ježíš neplísnil učedníky za to, že s ním nezůstali až do konce a že ve své bezmoci (či zbaběle) utekli.

V neděli jsme slavili nejen Ježíšovo vzkříšení, ale také křest sestry Emílie Cibulcové. Myslím, že její životní příběh i hledání víry je velmi pozoruhodné, ba obdivuhodné. Určitě si přečtete článek, k jehož sepsání pro časopis ji vyzvala ses. Dobra Krupová. A koho by to zajímalo více, nebo kdo byste se chtěl na cokoli zeptat, přijďte na sborový večer – na besedu s touto úžasnou ženou. Za kmotra jí šel bývalý žák ze střední zdravotnické školy na Vsetíně, kde vyučovala, který je členem staršovstva (a varhaníkem, učitelem nedělní školy a účetním) v prženském sboru. Křtu se účastnila také její sestřenice, která byla pokřtěná v noci na neděli v Brně – při tzv. vigílii (bdění). To je bohoslužba, kterou slaví katolíci a pravoslavní vždy v noci na neděli velikonoční a při které jsou křtěni dospělí. Trvá dlouho a začíná buď večer a končí pozdě večer, nebo začíná nad ránem a končí společnou snídaní. V našem seniorátě jsme párkrát v režii ses. farářky Radky Včelné tuto zvláštní bohoslužbu slavili – vyrazili jsme vždy z nějaké vesnice od zapáleného ohně a při večerním či nočním „putování“ jsme po cestě četli 7 čtení ze Starého zákona, až jsme došli do potměšlého kostela jiného sboru, kde jsme slavili Kristovo vzkříšení. V příštím čísle Vás seznámím s těmito „lekcemi“, které jsou milníky dějin spásy a vyjadřují něco důležitého z židovské i křesťanské víry.

V ekumenické komunitě v Taizé můžete zažít malé Velikonoce každý týden – čtvrteční bdění v Getsemane, páteční mlčení u kříže i čekání na vzkříšení v sobotní noc. V pátek tam přicházejí lidé k velikému dřevěnému kříži, který leží na zemi, a pokládají na něj hlavu; symbolicky se snaží propojit své starosti a bolesti s Ježíšem, který je všecky vzal na sebe.

Spolu s dětmi jsme proto letos kladli kolem kříže kameny, buď mlčky, nebo se zmíenkou toho, co nás mrzí či tíží nebo co je pro nás v životě těžké. A po neděli jsme kladli kolem zlaté záře, která kříž obklopila, barevné kamínky, každý za něco, co nás těší a za co jsme vděční. Obrázky dětí z těchto chvil zde otiskujeme.

obr. Anička Plešková: kalich a svíčka

Dobromila Krupová

Slovo na okraj:

Rozhodnutí. Rozhodování. Pojmy, které nás v našich životech zastavují. Někdy je očekáváme, jsou naplánované, jindy přijdou nečekaně, zaskočí nás. Někdy máme dost času si rozhodnutí promyslet, jindy se musíme rozhodovat bez možnosti zvážit pro a proti. Někdo má tyto situace rád, zvláště, může-li rozhodovat za jiné. Jiný je rád, když za něj někdo rozhodne – má to i své výhody – odpovědnost za rozhodnutí totiž nese ten druhý.

Jsou různé druhy rozhodování se – jiné je to nad nabídkou v jídelním lístku, jiné, máme-li se někam vydat. Rozhodujeme se, kam dál po vyjití školy, po maturitě, po studiích na vysoké. Rozhodujeme se, zda a jak volit politiky, zda zasáhnout, když někdo potřebuje pomoc, nebo dělat, že se mě to netýká. V dobách, kdy je bezpečno, se rozhodujeme lehčeji a s menším rizikem než v dobách neklidu a pronásledování. Důležité rozhodnutí je při volbě partnera (partnerky).

Také to, jestli přijmu pozvání k víře, je rozhodnutí, které nás bude provázet celým životem. Tady se vlastně jedná spíše o opakovaný proces – rozhodování. Jestliže se ale pro tuto cestu rozhodneme, získáme tím velkou posilu právě pro chvíle rozhodování se v různých situacích. Je velká úleva svěřit se a spolehnout na Boží vedení. To není fráze, ale osobní zkušenost mnohých.

Také ve sboru se musíme umět rozhodovat. Bratr farář se rozhoduje, zda setrvat ve sboru či popojít dál, jeho rodina se rozhoduje. A my se máme rozhodnout pro některého nového faráře (bude-li chtít přijít). Kromě rozumu a emocí zapojme, prosím, modlitbu za správné rozhodnutí.

Přeji Vám, abyste také prožili radost z Kristova vzkříšení.

Srdečně Váš Daniel Heller

Jubilanti

Cedidla Milan
Foltová Marie
Hynková Marta
Košťál Daniel
Krba Miroslav
Melichaříková Marie
Palacký František
Škrabánková Jana
Toman Jaroslav
Zajíček Jan

Staršovstvo

ze zápisu Tomáše Jelínka

- Je vypracován seznam (upřesňuje se) oblastí práce ve sboru na období, kdy bude náš sbor neobsazen
- Kandidáti na faráře – farář Ondřej Zikmund byl v našem sboru 11.2.2024, nastoupit službu v našem sboru by mohl od 1.9.2025. Farář Aleš Rosický navštíví náš sbor 12.5.2024
- Nová sborová kuchyně – koordinaci stavebních činností na kuchyni zajišťují Věra Široká, Jan Hrtus a Tomáš Vémola. Je vypracován

harmonogram prací do konce roku 2024. Je třeba vyklidit kuchyň, zajistí bratr Fojtů, sestra Krupová a sestra Jelínková.

- Brigáda na mytí oken bude v pátek 12.4.2024 v 16.00hod
- Sanace dřevěného krovu nad farou se odkládá na rok 2025.
- Bratr farář osloví paní Zdenku Mikšovou ohledně darovací smlouvy na pianino ve sborovém sále.
- Harmonium v malém sále je odúmrt' po zaniklé Náboženské obci Církve československé husitské, po domluvě se stalo majetkem našeho sboru.
- Finanční informace k 29.2.2024:

Pokladna: 5 433,- Kč, účet: 436 380,- Kč; saláry a dary hotově: 6 600,- Kč, saláry a dary bankou: 26 667,- Kč; Jeronýmova jednota: 6 500,- Kč; sbírky celkem: 17 751,- Kč, z toho: sbírka účelová: 4 040,- Kč, sbírka sborová: 4 260,- Kč, sbírka na křesťanskou službu: 2 751,- Kč, sbírka na křesťanský tisk: 6 700,- Kč, sbírka na Libanon: 3 300,- Kč, sbírka na Ukrajinu: 1400,- Kč.

Rekonstrukce sborové kuchyně a malého sálu

Věra Široká

Nazrál čas, aby sborová kuchyň a malý sál získaly nový kabát, podobně jako se to podařilo u velkého sálu. Kuchyňská linka pochází ještě z předrevolučních časů. Prostory za tu dobu věrně sloužily sborovým účelům, poskytly útočiště pro začínající středisko Diakonie a v nedávné době zajistily střechu nad hlavou i pro tři Ukrajinky – Larisu, Sašu a Milu.

Staršovstvo se rozhodlo pro kompletní rekonstrukci těchto prostor, tak aby mohly plně, účelně a zároveň útulně sloužit sborovým potřebám. A ideálně nejen těm. Abychom i prostřednictvím pěkných prostor mohli být přístupnější k aktivitám, které mohou souviset se sborem nebo s jeho členy, ale zároveň budou otevřené i pro lidi mimo naše společenství. Již teď se v našem sboru ke svým pravidelným zkouškám schází pěvecký sbor Coro Valacco a skupinka lidí bez domova, která se označuje jako Hooligans Church. Návrh obou místností připravila architektka Renáta Kratochvílová.

Rekonstrukce započne v dubnu. V obou místnostech se budou dělat nové podlahy – v malém sále bude renovována dřevěná podlaha, v kuchyni bude položena dlažba. Krom toho se bude upravovat vedení topenářských trubek i elektrika. Na závěr se obě místnosti vymalují. Pokud půjde vše dobře, v září by se měla instalovat nová kuchyňská linka. Kuchyň by tím byla kompletní – u okna se použije jeden stůl a 5 židlí z velkého sálu. Vybavení malého sálu bude pořízeno, jakmile na to bude dostatek finančních prostředků (ať už našich či z grantů, zatím není zahrnuto v rozpočtu).

Rozpočet rekonstrukce obou místností včetně nové kuchyňské linky vychází na necelých 400 tis. Kč. Tuto částku bychom rádi složili z těchto zdrojů: z příspěvků za ubytování Ukrajinek, z grantů, z vlastních prostředků. Tímto předem děkujeme všem členům sboru, kteří se rozhodnou na tento účel přispět – do poznámky k platbě prosím uveďte "dar na kuchyň".

Přiložit ruku k dílu lze i účastí na brigádách. Jedna už proběhla – za vyklizení nádobí a demontáž současné kuchyňské linky patří velký dík Dobře, Líbě, Janě, Benovi a Martinovi. Další minimálně 2 brigády nás čekají – demontáž lina + překližky a rozebrání dřevěné podlahy v kuchyni **v sobotu 20.4. od 8:30** a odvoz sutí z podlahy v kuchyni ve **středu 1. května od 8:30**. Dobrovolníci se můžou přihlásit u Tomáše Vémoly (tel. 731 498 142). Moc děkujeme všem, kdo se zúčastní.

Koordinaci celého projektu má na starost tříčlenný tým ve složení: Tomáš Vémola, Jan Hrtus a Věra Široká. V případě dotazů či námětů se obraťte na nás.

Děkujeme všem za trpělivost a shovívavost během stavebních prací.

5% a hlavu vzhůru

Věra Široká

Podobně jako domácnostem i sboru postupně rostou náklady na provoz. V posledních dvou letech výrazně podražily energie – v roce 2023 náklady na energie tvořily 25% veškerých sborových nákladů. Každý rok se také navyšují odvody církevních repartic (příspěvek na chod ústředí církve i našeho seniorátu) a odvody do personálního fondu (příspěvek na platy farářů, který se s odlukou církve od státu postupně navyšuje). V roce 2023 jsme takto odvedli 432 tis. Kč, což představovalo 35% našich nákladů. V dalších letech se pro náš sbor budou tyto náklady navyšovat zhruba o 70–80 tis. ročně, což na první pohled může vypadat hodně, ale pokud se o to podělíme, nebude to tolik –

pokud posíláme salár měsíčně, stačilo by, kdybychom každý rok naši měsíční platbu zvedli o 100 Kč.

V roce 2024 a 2025 naše odvody do personálního fondu narůstat nebudou, neboť budeme po část obou let neobsazeným sborem. V obou letech jsou ale plánovány investice do farních prostor: v roce 2024 rekonstrukce kuchyně a malého sálu (viz samostatný článek) a v roce 2025 úpravy ve farním bytě před příchodem nového faráře (rekonstrukce koupelny, zateplení).

Staršovstvo velmi děkuje všem členům sboru, kteří přispívají na provoz a chod sboru. Pro každého z nás hraje sbor v životě nějakou roli, více či méně důležitou, každý z nás je v jiné situaci a jinou měrou na něho dopadlo zdražování cen v posledních letech. O to víc si vážíme každého, kdo vnímá, že i sborové náklady rostou a je třeba je uhradit.

A kolik je tedy doporučeno přispívat na provoz sboru? Už nějakou dobu slýcháme z ústředí církve heslo "5% a hlavu vzhůru". Pro finanční samostatnost sborů by měla tedy stačit polovina biblických "desátků". Kolik to znamená při měsíčních nebo jednorázových ročních platbách pro různé příjmové skupiny, je vidět z této tabulky:

Čistý měsíční příjem	Měsíční salár & dary	Roční salár & dary
10 000	500	6 000
15 000	750	9 000
20 000	1 000	12 000
25 000	1 250	15 000
30 000	1 500	18 000
35 000	1 750	21 000
40 000	2 000	24 000

Doporučené částky vnímejme pouze jako vodítko. Každý z nás se nachází v jiné životní situaci a může přispět na provoz sboru jinou měrou, a to nejen finančně. Obzvlášť v období bez faráře si budeme muset některé úlohy, které bereme jako samozřejmé, rozdělit mezi sebe. Jak řekl bratr kurátor Martin Fojtů během sborového shromáždění – staršovstvo si velmi váží všech, kteří se do života sboru aktivně zapojují a kteří mají nejenom nápady, ale jsou ochotni je i zrealizovat.

Děti, dorost, mládež

Pozvánka na táborové odpoledne

Přijďte v neděli 28. dubna zakusit táborovou atmosféru, kterou každoročně už více než 25 let vytváříme pro malé táborníky! Od 13.30 bude připravena hra pro děti, od 14.30 povídání o činnosti spolku Communio Viatorum, z.s., který naše aktivity zastřešuje, a promítání fotek z loňských a letošních akcí pro děti.

Na táborové odpoledne zveme děti, rodiče, členy sboru i všechny ostatní, kteří by se chtěli dozvědět, jak to vypadá na táborech a víkendovkách, které pro děti pořádáme. Za tým vedoucích a členů spolku se na vás těší

Hana Vémolová a Václav Jelínek, hlavní vedoucí táborů

COMMUNIO VIATORUM – chystané akce v roce 2024:

Kontakt: **Hana Vémolová (hana.vemolova@gmail.com)**

Jarní víkendovky:

Víkendovka pro mladší děti ve věku 4–9 let na téma O milosrdném samaritánovi proběhne 19. - 21. 4. 2024. Hlavní vedoucí: **Václav Jelínek (jelinekv007@gmail.com)**.

Víkendovka pro starší děti (3. - 9. třída) se plánuje na 10. - 12. 5. 2024. Hlavní vedoucí: **Alžběta Hlavicová (hlavicova.a@centrum.cz)**.

Letní tábory:

Letní **tábor pro mladší děti** ve věku 5–9 let se bude konat 30. 6. - 6. 7. a bude mít téma Jonáš. Tábor organizujeme v chatkách v Zikmundově u Lukova. Hlavní vedoucí: Václav Jelínek.

Letní **tábor pro starší děti** po 3. - 9. třídě proběhne 30. 6. - 13. 7. 2024 ve stanech tee-pee na louce u Hošťálkové. Hlavní vedoucí: Hana Vémolová.

Bližší informace poskytnou hlavní vedoucí a průběžně je přidáváme do sekce aktualit na webových stránkách sboru. Pokud si přejete dostávat informace o chystaných akcích e-mailem, obraťte se na uvedené kontakty nebo přímo na hlavní vedoucí jednotlivých akcí.

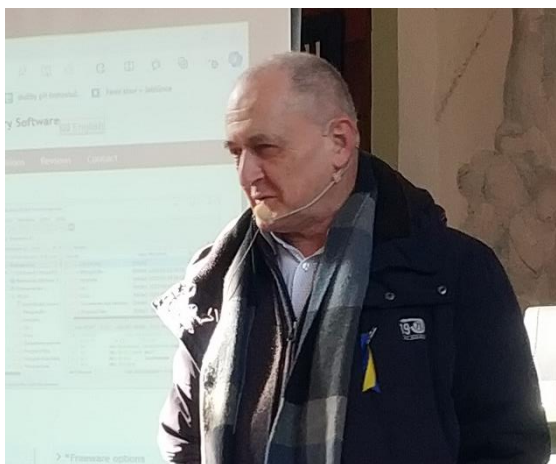
Bližší informace o činnosti spolku podá Hana Vémolová.

Předsedou Communia viatorum, z.s., je **Václav Fuksa (tel. 777 693 124)**

Událo se ve sboru

Sborový den

Hostem byl Tomáš Novotný, docent Filozofické fakulty Ostravské univerzity, biblista a religionista. Zaměřuje se na nová náboženská hnutí, hebrejštinu a kořeny evropského myšlení. Zajímavá přednáška byla zaměřena na slavení židovských Velikonoc: Svátek Pesach a jeho slavení. Odpolední přednáška se konala v našem kostele v rámci *Chaverutu* – měsíce přátelství s Izraelem (letos již dvacátý ročník).

Sborové shromáždění

Stejně jako v loňském roce vyšly všechny zprávy předem ve zvláštním výtisku. Letos jsme přešli ještě k další inovaci, a to k posezení a společnému sdílení nad sborovým životem v sále. Účast byla hojná a diskuse věcná, pestrá a zajímavá. V nynější době obohacená o diskusi nad jednáním s kandidáty na nového faráře našeho sboru.

Odezva na tuto formu organizace sborového shromáždění byla u všech zúčastněných kladně přijata. Příští rok můžeme na novou tradici navázat.

Laos a Kambodža aneb 4 týdny na svatební cestě

Michaela Bullová

O těchto dvou vzdálených zemích jihovýchodní Asie nám 18. března povídali novomanželé David a Jiřina Jelínkovi na sborovém večeru. Po úvodním slovu faráře Dana Hellera už jsme spolu s cestovatelem nasedli s menším 7 kilovým batohem do letadla ve Vídni a přeletěli do Pekingu. Zde Jelínkovi strávili 2 noci a vstřebávali kulturní šok z Asie. Dalším letem se dostali 24.12. do cílové destinace – Laosu. Tím pak projeli až na jih do Kambodži. V obou zemích je velmi levně. Nejdražší na celé cestě je letenka.

Při prohlížení fotek a poslouchání zážitků jsem jen tiše záviděla. Krásné hory, řeka Mekong, džungle, jeskyně, rýžová pole, den se slony, teplé počasí, ... Spousta a spousta krásných netradičních zážitků.

Při povídání padla řeč i na netradiční kuchyni plnou chilli a kari koření. Jídla často zahrnovala rýži, nudle a spoustu zeleniny. Vybrat jste si mohli také polévku, závitky nebo maso. Ale pozor! V tomto koutu Asie se jí i červi, žáby, veverky nebo třeba potkani. My dostali ochutnat naštěstí jen Kambodžský pepř se solí. Odvážlivcům, kteří ochutnali, myslím zachutnal. Dokonce si i přidávali.

Řeč byla i o místním náboženství. Z fotek jsme mohli nasát atmosféru buddhistických a hinduistických chrámů.

A jak se novomanželé přepravovali? Využívali místní skútry, tuk-tuky, přepravní dodávky, anebo autobusy. Domluvit se s místními snažili anglicky, ale ne vždy to šlo.

V druhé části jejich cesty Jelínky čekala větší a v minulosti chudší Kambodža. V Evropě málo známá historie této země mě zaskočila. V 70. letech zde probíhala velká genocida. Nyní do země hodně investuje Čína a přijíždějí zde čínští turisté. Kambodžou novomanželé projeli až k moři, kde si užili potápění a odpočinek na prázdných a krásných plážích.

Sederová večeře

Dobromila Krupová

Velikonoce, to není jen Velký pátek s ukřižováním a Velikonoční neděle se vzkříšením. Je potřeba je prožít celé, aby pak radost ze vzkříšení mohla být o to větší. V našem sboru jsme se již loni rozhodli rozšířit naše setkávání i prožívání Velikonoc o sederovou večeři. Je to večeře, kterou si Židé dodnes připomínají vysvobození

z Egypta. Pravděpodobně tak vypadala i večeře, kterou Ježíš rozšířil o novou smlouvu symbolizovanou vínem a chlebem.

Protože se nám ale zdálo, že by ve čtvrtek měla zaznít právě i tato novozákonní zvěst, letos sederové večeři předcházely i bohoslužby s vysluhováním sv. večeře Páně.

Účast na společné večeři ale byla o dost hojnější. Podíleli se na ní mnozí, vše organizoval a vedl Tomáš Vémola. Bylo to vzácné společenství sboru, s pevnými pravidly požívání různých pokrmů (každý z nich byl symbolem pro připomenutí si dávných, ale důležitých událostí), předepsaných požehnání včetně rituálu mytí si rukou (to jsme trochu odbyli). Tomáš vše zpestřil ještě čtením židovské pohádky a promítnutím videoklipu, kde byla pomocí hudby a tance zachycena událost vysvobození z otroctví, která tak mnoho znamenala pro Izraelce, ale také i pro nás. Děti kromě toho mohly hledat schovanou půlku macesu (v našem případě tortilly), případně si vymalovat připravené obrázky.

Moc děkuji za přípravu, vedení i milou společnost všech zúčastněných.

Pozvání

DUBNOVÁ KAVÁRNIČKA PRO DŘÍVE NAROZENÉ

Zveme na setkání, tentokrát 24.4. v 9.30 ve sborovém sále.

Program:

- Krátké biblické zamyšlení
- Pracujeme s dechem – s paní Irenou Hýžovou
- Sdílení se

Drobné pohoštění zajištěno.

Dovoz a odvoz po domluvě není problém.

Tel. br. farář Heller: 777 342 910

Dobra Krupová: 732 343 638

TĚŠÍME SE NA VÁS

Seznamme se

Na neděli Vzkříšení byla v našem sboru pokřtěna sestra Emilie Cibulcová.

Dobrý den, vážení přátelé,

byla jsem požádána zástupkyněmi sboru, abych se prostřednictvím sborového časopisu představila členům sboru. Jmenuji se **Emilie Cibulcová**, narodila jsem se v dubnu roku 1963 ve Vsetíně.

Pocházím z malé obce Pržno, která je typická svým dlouholetým evangelickým hnutím. Také moje rodina nečinila výjimku a byla evangelického vyznání. Posléze pak došlo ke změně a rodina přestala být praktikující. Životní cesta tedy začala v Przně,

pokračovala přestěhováním do Valašského Meziříčí, kde otec pracoval jako inženýr na traťové distanci, maminka byla na mateřské dovolené. I dále bylo v mém životě povícero pohybů mezi různými místy. Bydleli jsme v Žilině, kde otec pracoval na Vysoké škole dopravní. Po rozchodu rodičů jsme se vrátili zpět do Pržna.

Odtud jsem se již přestěhovala do Olomouce, kde jsem pracovala ve FN Olomouc. Nyní žiji se svým manželem v obci Jarcová a doufám, že to bude poslední místo pobytu na mé životní cestě. Ptáte se jistě, jaká byla moje cesta k víře?

Nikdy jsem nebyla člověkem, o němž by se dalo říci, že je ateista. V rodině došlo ke třenicím, neboť otec byl katolík, který byl k víře nucen, maminka nepraktikující evangelík. Proto mě rodiče ani nepokřtili. Moje dětství bylo spokojené, ale nemohla jsem chodit do náboženství, i když mě to tam velmi táhlo. Posléze se pro mě víra stala velmi důležitá, ale o tom později.

Do základní školy jsem chodila nejdříve v Pržně, potom v Jablůnce. A když jsem si měla vybrat svoje povolání, tak bylo předem rozhodnuto. Vždycky jsem chodila do zdravotnického kroužku, babičce a všem ostatním vozila z výletů pozornosti jako je lékárníčka, obvaz a další zdravotnické pomůcky. A tedy bylo jasné, že budu zdravotní sestrou. Přijali mě ke studiu na Zdravotnické škole ve Vsetíně. Studovala jsem s velkým zájmem, což se také projevilo na mém prospěchu a také v ocenění mé mimoškolní práce, studentské vědecké odborné činnosti a dobrovolnické práce v domovech důchodců.

Po absolvování školy jsem nastoupila jako sestra na chirurgii ve FN Olomouc. Po čase jsem začala pracovat jako sestra na operačních sálech. Toužila jsem po studiu na vysoké škole, dvakrát jsem vykonala zkoušky na medicínu, kde jsem nebyla přijata pro vysoký počet uchazečů. Hledala jsem cesty, jak vystudovat, ale musel to být zdravotnický obor. Moji nadřízení mě doporučili ke studiu oboru Učitelství pro zdravotnické školy, který jsem vystudovala v Olomouci. Obor jsem studovala dálkově a mezi tím pracovala na Zdravotnické škole v Šumperku. Tam se také stalo moje první životní neštěstí, takzvaně mi ruplo v zádech. Podstoupila jsem operaci s výraznými následky, ochrnutá noha, postižené svěrače, atd. Pracovala jsem na tom, abych se dostala do původního stavu. Tehdy jsem ještě netušila, že to není zcela možné, ale protože jsem byla vitální a všechno jsem zdolávala úsilím a silou, tak se nakonec podařilo vylepšit jednotlivé nedostatky.

Tehdy jsem se seznámila s mým prvním manželem a navzdory zákazům jsem porodila svoji dceru Kateřinu. Manželství se nevydařilo a my se po dvanácti letech vztahu rozvedli.

Po určitém čase přišla pracovní výzva a nastoupila jsem jako zástup za mateřskou dovolenou na Zdravotnickou školu ve Vsetíně. Práce tady byla pro mě naplňující, mojí šéfkou byla Zdeňka Mikšová, jejíž manžel Jarda byl dlouholetým členem sboru. Na oba ráda vzpomínám, protože naše vztahy byly velmi neformální a přátelství se prolínalo i do soukromé sféry.

Po čtyřech letech přišla opět příležitost ke změně, konkurz na UP Olomouc, kde se na lékařské fakultě tvořil vysokoškolský obor vzdělávání sester. Konkurz jsem vyhrála a nastala doba plná práce. Nový obor byl obrovskou příležitostí k prosazení změn ve vzdělávání sester, příležitostí k získávání zkušeností z ciziny. Spolupráce s odborníky z USA vedla k vypracování oboru Management ve zdravotnictví. Zde byla příležitost navštívit zdravotnická i vzdělávací zařízení v USA, Polsku, Německu, Nizozemí a Rumunsku. Na univerzitě bylo mnoho možností, ale málo peněz pro matku, samoživitelku. Dojíždění, podnájem, a hlavně smutek po dceři, se kterou mi pomáhala maminka a sestra, mě vyhnaly z Olomouce zpět na Vsetín.

Po určité době a změnách podmínek na zdravotnické škole jsem s pocitem vyhoření zamávala šátečkem a šla jsem pracovat do Pržna na základní školu. V této době jsem si našla nového partnera a posléze i manžela, Mirka Cibulce. Rodina se zvětšila, neboť manžel měl ve vlastní péči tři děti, Markétu, Šárku a Tomáše. Bylo tedy nutné napnout všechny síly, aby děti mohly studovat a také aby bylo možné dokončit stavbu domu. Jak je mým zvykem, do všeho jsem se hrnula s optimismem, energií a radostí. Každá práce, kterou jsem kdy dělala, mě bavila a naplňovala, což mělo následky na mém zdraví. Projevila se mi revmatoidní artritida, zhoršilo se mi astma, propuknul diabetes, zhoršil se stav páteře i kolenních kloubů. Nároky ve škole byly vysoké, pohybové aktivity byly nutné a bylo zle. Pochopila jsem, že v tomto stavu nebudu schopná ve škole fungovat.

A tak jsem reagovala na výzvu Mgr. Květy Othové, které se uvolnilo místo vedoucí DZR. To byla velká výzva, návrat do zdravotnictví, po kterém mi bylo vždycky smutno. Báječné pracoviště s báječnými zaměstnanci, skvělou atmosférou. Ohromná spolupráce s klienty i jejich rodinami, radost pracovat.

Setkání s Diakonií to ovšem bylo druhé v pořadí, kdysi dávno mě oslovila dnešní paní ředitelka, Bc. Lenka Kostelná a vyzvala mě ke spolupráci v Dozorčí radě Střediska Diakonie ve Valašském Meziříčí. Tehdy středisko vedla p. Dobra Krupová a pro nás ze členství v dozorčí radě vyplývaly četné úkoly. Komunikace se zaměstnanci, s ředitelkou střediska, kontrola dokumentace, schvalování dokumentů, rozpočtů atd. Už tenkrát jsem pochopila, že Diakonie je organizace, ve které má práce hluboký smysl, kde je obrovský

zájem na tom, aby se potřebným dostalo všech služeb. Organizace, která má vysokou štábní kulturu a standardy podléhající církevním hodnotám.

Pracovala jsem v Diakonii do té doby, než se zhoršil můj stav, byla jsem dvakrát na operaci kolene bez valných výsledků, stále jsem se snažila fungovat, ale bylo to čím dál obtížnější a na úkor zdraví. Byla jsem v práci velmi spokojená a těžko jsem přijímala myšlenku, že už na to nemám. Po druhé operaci jsem na nohu nesměla došlápnout a bylo mi jasné, že je konec s prací. Navíc se stalo to, co postihne mnohé rodiny, moje maminka dostala mozkovou mrtvici. Bylo mi jasné, že ji nemohu nechat zemřít v nemocnici, proto jsme si ji se sestrou vzaly domů. Byla nepohyblivá, nemohla mluvit a měla další potíže. Říkaly jsme si, že to s pomocí Boží zvládneme. Zvládly jsme to, bylo to náročné i s mou předchozí zkušeností. Mnohokrát jsem v noci seděla a prosila Pána Boha, aby mi dal sílu a pomohl, už jsme neviděly světlo na konci tunelu. Poskytovaly jsme mamince nejlepší péči, jakou jsme mohly a uměly, zajistily jsme rehabilitaci, logopedii, stále ji podněcovaly, zpívaly jí. Dvakrát jsem s ní byla na rehabilitačním pobytu v Karviné a pokrok, který jsme dosáhly, byl skvělý. Pomáhá celá rodina, kdo má čas, ruce a ochotu, ten pomáhá. Nyní se stará o maminku jen sestra. Ptáte se proč? V srpnu roku 2022 mi byla diagnostikována rakovina ve čtvrtém, konečném stádiu. Zcela náhodně a bez příznaků, plné břicho vody, následně voda v plicích. Během čtrnácti dnů jsem dostala ještě plicní embolii. Punkce, drény, poruchy kožního krytu, stav, kdy nevíte, jestli budete zítra naživu, totální vyčerpání, na dně svých sil. V těchto chvílích se stalo něco, co pan farář Krupa popisoval ve svém kázání, ucítila jsem Pána Boha nade mnou, pode mnou, přede mnou i za mnou i vedle mne. Měla jsem pocit jistoty, ochrany, bezpečí. Nesmírná síla, laskavost a dobrota. A tak jsem v nemoci našla Ježíše Krista. Přišel za mnou, aby mi nabídl pomoc, aby mi pomohl snášet fyzické útrapy, a hlavně útrapy psychické. Lékaři v MOÚ Brno se vyjádřili zcela jasně, že zemřu do měsíce. V tomto duchu informovali i rodinu. Dnes, řadu měsíců poté, jsem vděčná za to, že prognóza zatím nevyšla. Jsem stále naživu a čím delší doba od toho okamžiku uplynula, tím více mě to přitahuje k víře. Je to vztah, tak niterný, že ho nedokážu popsat. Celé noci, kdy jsem nespala, tady byl se mnou a ochraňoval mě. Neptal se, jestli chodím do kostela, jestli jsem křtěná, opravdově věřící... prostě byl tady, pro mě, se mnou. Tak mě po celou dobu provází a já jsem se rozhodla. Když jsem Ježíše ve strachu našla, tak se musím stát oficiálním členem církve, a proto budu mít brzy slavnost křtu. Do kostela chodím ve Valašském Meziříčí, pan farář Heller se o mne stará i při domácích návštěvách. Poskytuje mi náhled do věcí, které mi byly teoreticky neznámé nebo málo známé. Jeho interpretace Bible je úžasná a dává mi možnost mnohé věci pochopit.

Tak to jsem tedy já, popsala jsem vám upřímně svoji životní cestu i cestu k víře. Jsem velmi ráda, že mohu být členem Vašeho sboru, společenství velmi přátelského a vstřícného. Jsem ráda za to, že je evangelická církev tak neokázalá a přístupná lidem. Vám všem přeji hlavně hodně zdraví.

Diakonie

Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakonievm.cz

www.diakonievm.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Pozvánka na benefiční workshop

Zajímá Vás, jak zvýšit kvalitu života pomocí svého dechu? Jak používat relaxační techniky na uvolnění každodenního napětí? To a mnohem více se dozvíte již 11.4.2024 od 16:00 hod. v Tucan Café (ul. Náměstí 5, Valašské Meziříčí) na benefičním workshopu "Zdravé dýchání" pod vedením Bc. Ireny Hýžové – breathwork facilitátorky.

Celý výtěžek podpoří rozšíření kapacit Domova se zvláštním režimem.

Volné kapacity v Denním stacionáři Dobromysl

Denní stacionář Dobromysl je místem, kde mohou senioři, kteří potřebují pomoc jiného člověka nebo trpí poruchami paměti, smysluplně strávit den. Denní pobyt ve stacionáři je řešením pro ty, kteří nemohou být v době, kdy jejich blízcí pracují, sami doma. Je také vhodný pro seniory, kteří touží po společnosti a možnosti si popovídat, ale sami již nezvládnou do společnosti chodit. V současné době nabízíme volné kapacity.

Závěrem

Modlitba za Ukrajinu

Modlitbu, kterou připravili na mezinárodní farářské konferenci v Oděse, přeložil do češtiny vrchlabský evangelický farář Michael Pfann. Zveme vás, abyste se k ní spolu s námi připojili:

*Bože naděje, milosrdný Otče,
pozvedáme k tobě svá srdce!*

*Uprostřed temnoty války vidíme světlo tvého království,
uprostřed zoufalství zakoušíme tajemství tvou věčnou naději,
uprostřed brutální reality války objevujeme hlubiny víry.*

*Náš láskyplný Otče, k tobě voláme dnes.
Po dvou letech drtivé války,
která každý den přináší zkázu a smrt,*

jsme unavení.

Hlas našeho volání zaznívá tišeji, ale o to důvěrněji:

Víme, že nás slyšíš.

*Vidíme tebe, neviditelného, našima duchovníma očima,
slyšíme hlas tvého Ducha, který beze slov promlouvá v našich srdcích,
rozpoznáváme tvoji tvář v milosrdenství a v lásce tvých dětí.*

Bože, naše víra se neztratila – prohloubila se.

Pane našeho vykoupení!

*Nyní cítíme tvoji věčnost blíže než dříve,
protože se rozevívá uprostřed bolesti, trosek a smrti.
Její kořeny prorůstají stále hlouběji do reality tvého království.*

Milosrdný Otče, naše naděje!

*Dnes stojíme před větší nejistotou než před rokem.
Loni v zimě nebylo na Ukrajině žádné elektrické světlo,
ale lidé očekávali, že světlo osvobození je už na dosah ruky.*

*Mlha nejistoty zhoustla,
ale Duch svatý netušeným způsobem posiluje naši naději.
Věříme, že den tvého příchodu přijde,
den osvobození a spravedlivé odměny/odplaty,
den, v němž hřích zmizí a nespravedlnosti bude jednou provždy odebrána její moc,
den v němž rty, které mluví lež, budou navždy umlčeny.*

Náš Bože, smiluj se nad Ukrajinou!

*Strach provází životy lidí,
mnoho lidí zemřelo, rodiny byly rozděleny.
Těš všechny, kteří ztratili příbuzné, těš vdovy a osiřelé děti,
zachraň zničená města a vesnice svou milostí,
dopřej lidem, aby se znovu mohli vrátit do své domoviny,
sváděj rodiny dohromady.*

*Tiš hněv a bolest trpících,
dávej vladařům rozum a moudrost
a daruj poraněným tělům a zlomeným srdcím skutečnou naději v život.*

Bože, daruj pokoj!

Žehnej své církvi!

Ať přijde tvé věčné království!

Přijď, Pane Ježíši!

Amen

Srdečně zveme:

14. 4. neděle	10.00	bohoslužby s večeří Páně
19. 4. pátek	17.30	seniorátní třicátníci v Huslenkách
21. 4. neděle	10.00	bohoslužby s večeří Páně kázání pro děti
22. 4. pondělí	18.00	sborový večer se ses. Emílií Cibulcovou
24. 4. středa	9.30	kavárnička pro dříve narozené
28. 4. neděle	10.00	bohoslužby s VP – j. Aleš Zapletal
	14.30	táborové odpoledne (promítání)
5. 5. neděle	10.00	bohoslužby s večeří Páně

Souběžně s bohoslužbami probíhá nedělní škola pro děti. Prosíme všechny, kdo nemají možnost dopravit se na bohoslužby, aby kontaktovali br. faráře, který pro ně domluví *dovoz*. Všechny bohoslužby a koncerty jsou vysílány v přímém přenosu na kanálu YouTube „ČCE Valašské Meziříčí“
<https://www.youtube.com/channel/UCz2kfczA4FsRVzAqEqFw5jw>

Pravidelný týdenní program

Úterý	15.30	setkání rodičů s malými dětmi
Čtvrtek	15.30	náboženství pro školní děti
	16.30	biblická hodina
Pátek	19.00	mládež (dle dohody 777 342 910)
Neděle	9.15	zkouška pěveckého kroužku
	10.00	bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově pro seniory:

- neděle co 14 dní ve 14.00 hod.
- 9. 4. a 23. 4. farář Daniel Heller

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3
757 01 Val. Meziříčí
telefon do kanceláře:
571 161 560
e-mail: valasske-mezirici@evangnet.cz
číslo účtu
u Poštovní spořitelny:
190396260/0300
<http://valasske-mezirici.evangnet.cz>
<https://www.facebook.com/evangelicivalmez>

Kontakty:

Farář Daniel Heller
mobil: 777 342 910
daniel.heller@evangnet.cz
Pastorační pracovnice
Dobromila Krupová
mobil: 732 343 638
krupova.diak@seznam.cz
Pokladník
Libuše Jelínková
liba.jelinkova@gmail.com
Účetní
Eva Janířková
mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 7. 4. 2024
Příspěvky, ohlasy
a připomínky přijímá:
Anna Jelínková
mobil: 721 935 185
anna@jelinek.eu